

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

จากการตรวจเอกสารและทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง ทำให้สามารถกำหนดแบบจำลองที่ใช้ในการวัดปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อหรือไม่ซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิตของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร และนำแบบจำลองที่ได้ไปตรวจสอบกับผลการสำรวจที่ได้ถึงปัจจัย ที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อหรือไม่ซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิต โดยใช้แบบจำลองโลจิทเป็นแบบจำลองที่เหมาะสม ดังนั้นในบทนี้จึงแสดงถึงวิธีการวิจัย แบบจำลองที่ใช้ในการวิจัย และสมมติฐานในการวิจัย โดยใช้วิธีการทางเศรษฐมิติ ดังนี้

วิธีการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษานี้ ประกอบไปด้วยการเก็บข้อมูลจากแหล่งปฐมภูมิ และการเก็บข้อมูลจากแหล่งทุติยภูมิ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) เพื่อศึกษาปัจจัยในการตัดสินใจซื้อหรือไม่ซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิตตามวัตถุประสงค์ข้อ 2 โดยเก็บข้อมูลจากการใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) กับผู้ที่อยู่ในวัยทำงาน โดยการเลือกจำนวนตัวอย่างจากการคำนวณของ Taro Yamane (เพ็ญแข, 2538: 61) ซึ่งมีการคำนวณไว้แล้วโดยเลือกจำนวนตัวอย่าง ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 หรือมีระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 และให้มีความคลาดเคลื่อนได้เท่ากับร้อยละ 5 จำนวนประชากรประมาณ 1.1 ล้านคน หรือ α ได้แก่ 400 ตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ตัวอย่าง จากผู้ทำงานทั้งหมดในเขตกรุงเทพมหานคร ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster sampling) แยกตามเขตที่มีจำนวนประชากรที่อยู่ในวัยทำงานมาก 10 อันดับแรกในปี พ.ศ. 2548 คือ เขตบางแค เขตจตุจักร เขตจอมทอง เขตดอนเมือง เขตสายไหม เขตบางเขน เขตบางซื่อ เขตดินแดง เขตบางกะปิ และเขตธนบุรี โดยการเก็บตัวอย่างตามหมู่บ้านและสถานที่ทำงานในแต่ละเขตข้างต้นร่วมกับการเก็บตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience sampling) เพื่อให้สามารถที่จะนำมาเป็นตัวแทนของประชากรในวัยทำงานได้

ซึ่งการหาจำนวนประชากรในวัยทำงานในแต่ละเขตโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่มอย่างเป็นสัดส่วน (Proportional Stratified random sampling) ดังนี้ (เพ็ญแข, 2538: 70-73)

$$n_i = \frac{nN_i}{N} \dots\dots\dots(6)$$

เมื่อ n_i = หมายถึง จำนวนตัวอย่างในแต่ละกลุ่มย่อย
 $i = 1, 2, 3, \dots, 10$

n = หมายถึง จำนวนตัวอย่างทั้งหมด เท่ากับ 400 ตัวอย่าง

N_i = หมายถึง จำนวนประชากรในกลุ่มย่อยที่ i

N = หมายถึง จำนวนประชากรในวัยทำงานทั้งหมด เท่ากับ 1,147,081 คน จากจำนวนประชากรทั้ง 10 เขต จำนวนตัวอย่าง ที่เป็นตัวแทนของประชากรในวัยทำงาน ในแต่ละกลุ่มย่อย มีจำนวน ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 จำนวนประชากรวัยทำงานและจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ของแต่ละเขต ของกรุงเทพมหานคร

กลุ่มประชากร วัยทำงาน (เขต)	จำนวนประชากร วัยทำงาน (คน)	จำนวนตัวอย่าง (คน)
1. เขตบางแค	132,133	46
2. เขตจตุจักร	124,220	43
3. เขตจอมทอง	121,717	43
4. เขตดอนเมือง	114,799	40
5. เขตสายไหม	112,801	39
6. เขตบางเขน	112,641	39
7. เขตบางซื่อ	115,529	39
8. เขตดินแดง	109,398	38
9. เขตบางกะปิ	106,118	37
10. เขตธนบุรี	101,725	36
รวม	1,147,081	400

ที่มา: สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง (2548)

ในการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามจะแบ่งข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน (ดังตัวอย่างแบบสอบถามในภาคผนวก จ) ดังนี้

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามด้านเศรษฐกิจและสังคม เช่น อายุ เพศ อาชีพ สถานภาพ รายได้ และระดับการศึกษา โดยคำถามเป็นแบบเลือกตอบและเติมคำในช่องว่าง

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจะตัดสินใจซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิต โดยคำถามเป็นมาตรวัดแบบลิเคอร์ท์

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) ใช้ในการศึกษาประวัติโครงสร้างและลักษณะของธุรกิจประกันชีวิตในประเทศไทยโดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ กรมการประกันภัย สมาคมประกันชีวิต กระทรวงพาณิชย์ ธนาคารแห่งประเทศไทย ห้องสมุดมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ตลอดจนรวบรวมข้อมูลจากวารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แบบจำลองที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดได้แบ่งไว้เป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์เชิงพรรณนาเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลทุติยภูมิ เกี่ยวกับประวัติความเป็นมาและลักษณะทั่วไปของธุรกิจประกันชีวิตในประเทศไทย เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ข้อที่ 1

ส่วนที่ 2 การศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิตของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ซึ่งสามารถแบ่งการวิเคราะห์ได้ดังนี้

การวิเคราะห์เชิงปริมาณเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลปฐมภูมิจากการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสอบถามมานำเสนอ เพื่อให้ทราบถึงข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างและความคิดเห็นของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อกรรมธรรม์ประกันชีวิต วิเคราะห์โดยใช้แบบจำลองทางเศรษฐมิติ ซึ่งจะแสดงในรูปของแบบจำลองโลจิต ค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ ดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อกรรมธรรม์ประกันชีวิต โดยใช้เกณฑ์การวัดทัศนคติของลิเคิร์ต (Likert scale) ซึ่งเป็นคำถามชนิดที่บอกลำดับความสำคัญ (Scaling techniques) คำถามประเภทนี้ถามขึ้นเพื่อวัดความคิดเห็นของผู้ตอบโดยตรง ซึ่งแบ่งระดับความคิดเห็นของผู้ตอบออกเป็น 5 ระดับ โดยมีหลักเกณฑ์ดังนี้

<u>คำตอบ</u>	<u>ระดับคะแนน</u>
มีความสำคัญมาก	5
มีความสำคัญ	4
มีความสำคัญปานกลาง	3
ไม่ค่อยมีความสำคัญ	2
ไม่มีความสำคัญเลย	1

และนำคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามมาหาค่าเฉลี่ยเพื่อเปรียบเทียบช่วงคะแนนที่กำหนดซึ่งจะคำนวณได้จากลำดับอันตรภาคชั้นเริ่มตั้งแต่ 1.00 ถึง 5.00 ได้ดังนี้ (เพ็ญแข, 2538: 184)

$$(\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}) / \text{จำนวนชั้นที่แบ่ง} = (5-1) / 5 = 0.8$$

<u>ช่วงคะแนน</u>	<u>ระดับความสำคัญ</u>
1.00 - 1.80	ไม่มีความสำคัญเลย
1.81- 2.60	ไม่ค่อยมีความสำคัญ
2.61 - 3.40	มีความสำคัญปานกลาง
3.41 - 4.20	มีความสำคัญ
4.21 - 5.00	มีความสำคัญมาก

2. การวิเคราะห์โดยใช้แบบจำลองที่แสดงถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อกรรมธรรม์ประกันชีวิตโดยแสดงความสัมพันธ์ระหว่างการตัดสินใจซื้อกรรมธรรม์ประกันชีวิตของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานกับปัจจัยทางด้านอายุ เพศ อาชีพ การศึกษา รายได้ ทางเลือกของการออมเงิน นำมาหักลดหย่อนภาษี และให้ความคุ้มครองโดยวิเคราะห์ทางสถิติในรูปสมการถดถอยโลจิสติก (Logistic regression analysis) ประเภท Binary logistic แสดงสมการดังนี้

$$\ln \left[\frac{P(Y = 1)}{P(Y = 0)} \right] = b_0 + b_1 AGE_{(i)} + b_2 SEX_{(i)} + b_3 OCC1_{(i)} + b_4 OCC2_{(i)} + b_5 OCC3_{(i)} + b_6 EDU1_{(i)} + b_7 EDU2_{(i)} + b_8 EDU3_{(i)} + b_9 INC_{(i)} + b_{10} SAV_{(i)} + b_{11} TAX_{(i)} + b_{12} COV_{(i)} \dots\dots\dots(7)$$

กำหนดให้

ตัวแปรตาม

Y = ตัวแปรหุ่นที่ใช้แทนลักษณะ การตัดสินใจซื้อกรรมธรรม์ประกันชีวิต จึงกำหนดให้เท่ากับ 1 และเท่ากับ 0 ถ้าตัดสินใจไม่ซื้อกรรมธรรม์ประกันชีวิต

ตัวแปรอิสระ

AGE = อายุของผู้ที่จะทำการตัดสินใจเลือกซื้อหรือไม่ซื้อกรรมธรรม์ประกันชีวิต

SEX = ตัวแปรทางด้านเพศ

OCC = ตัวแปรทางด้านอาชีพ

EDU = ตัวแปรทางด้านการศึกษา

INC = ตัวแปรทางด้านรายได้

SAV = ทางเลือกของการออมเงิน

TAX = นำมาหักลดหย่อนภาษีเงินได้

COV = ให้ความคุ้มครอง

b_0 = ค่าคงที่

$b_1, b_2, \dots, b_{12}$ = ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระ

โดยที่

ตัวแปรด้านลักษณะส่วนบุคคล ตัวแปรที่พิจารณา ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ส่วนตัวแปรด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ อาชีพ รายได้ และตัวแปรอื่นๆ ไป ได้แก่ การออมเงิน ความคุ้มครอง และการหักลดหย่อนภาษี

AGE = อายุ (ปี)

SEX = เพศ ที่กำหนดตัวแปรหุ่นได้ดังนี้

1 = เพศชาย

0 = เพศหญิง

EDU = การศึกษาที่แบ่งระดับการศึกษาได้เป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ อุดมศึกษา อาชีวศึกษา มัธยมศึกษา และประถมศึกษา ซึ่งจะกำหนดให้การศึกษาระดับประถมศึกษาเป็นฐานของระดับการศึกษาอื่น ๆ โดยกำหนดตัวแปรหุ่นได้ดังนี้

EDU1 = 1 การศึกษาระดับอุดมศึกษา

0 อื่นๆ

EDU2 = 1 การศึกษาระดับอาชีวศึกษา

0 อื่นๆ

EDU3 = 1 การศึกษาระดับมัธยมศึกษา

0 อื่นๆ

OCC = อาชีพ ที่สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ ข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ อาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว พนักงานบริษัทเอกชน และอาชีพอื่น ๆ ซึ่งกำหนดให้อาชีพอื่น ๆ เป็นฐานของทุกๆ อาชีพ โดยกำหนด ตัวแปรหุ่นได้ดังนี้

OCC1 = 1 ข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ

0 อื่นๆ

- OCC2 = 1 อาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว
0 อื่น ๆ
- OCC3 = 1 พนักงานบริษัทเอกชน
0 อื่น ๆ
- INC = รายได้ (บาท)
- SAV = 1 ทางเลือกของการออมเงิน
0 ไม่เป็นทางเลือกของการออมเงิน
- TAX = 1 นำไปหักลดหย่อนภาษีเงินได้
0 ไม่สามารถนำไปหักลดหย่อนภาษีเงินได้
- COV = 1 ให้ความคุ้มครอง
0 ไม่ให้ความคุ้มครอง

ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for window version 11.5 โดยใช้วิธีการ Enter ในการคำนวณซึ่งเป็นวิธีการเลือกตัวแปรอิสระเข้าสมการความถดถอยโลจิสติกในขั้นตอนเดียว ซึ่งวิธีนี้ผู้วิเคราะห์จะต้องเป็นผู้ตัดสินใจว่าตัวแปรอิสระตัวใดที่ควรอยู่ในสมการ โดยพิจารณาจากค่าสถิติทดสอบ หรือค่า Significance ของสถิติทดสอบ ผลลัพธ์จากการคำนวณที่นำมาพิจารณามีดังต่อไปนี้ (รณรงค์, 2545: 29)

1. Correlation matrix ใช้ดูความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ถ้าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันสูงให้เลือกตัวแปรอิสระเพียงตัวใดตัวหนึ่งเท่านั้น โดยดูจากผลการคำนวณว่าเมื่อตัดตัวแปรใดตัวแปรหนึ่งออกแล้ว แบบจำลองใดมีความเหมาะสมมากกว่ากัน
2. เครื่องหมายหน้าสัมประสิทธิ์ แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามว่ามีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันหรือทิศทางตรงกันข้าม สามารถนำไปเปรียบเทียบกับข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. Wald-statistic มีการแจกแจงแบบไคสแควร์เป็นการทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระว่ามีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามหรือไม่ เช่นเดียวกับการทดสอบโดยใช้ t statistic

4. R^2 เป็นค่าที่ใช้อธิบายว่าสมการมีความเหมาะสมกับข้อมูลมากเพียงใด ซึ่งจะบอกถึงการอธิบายของตัวแปรอิสระที่มีต่อตัวแปรตามในรูปของร้อยละ ยิ่ง R^2 ของแบบจำลองโลจิสต์มีค่ามากที่สุด เท่ากับ 0.5 หรือเข้าใกล้ 50 มากเพียงใดแสดงว่าตัวแปรอิสระสามารถอธิบายค่าของตัวแปรตามได้มากเพียงนั้น โดยในการคำนวณจะแสดงค่า Nagelkerke - R^2 และ Cox & Snell R^2

สมมติฐานในการวิจัย

สมมติฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์แบบจำลองการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจที่จะซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิตของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1 $b_1 < 0$ หมายความว่าอายุของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจที่จะเลือกซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิต เนื่องจากการทำประกันชีวิตกำหนดให้ต้องชำระเบี้ยประกันชีวิตในระยะยาว (10-20 ปี) ดังนั้นถ้าพิจารณาจากทฤษฎีวิถีจักรชีวิตว่าผู้ที่อยู่ในวัยทำงานหรือผู้ที่เริ่มทำงานมีความสามารถที่จะสร้างรายได้มากกว่าบุคคลที่อยู่ในวัยอื่น ๆ และมีภาระในการรับผิดชอบมากกว่าคนที่อายุน้อย ๆ ดังนั้นจึงคาดว่าเมื่อมีอายุมากขึ้นความน่าจะเป็นที่จะตัดสินใจซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิตก็น้อยลง

สมมติฐานที่ 2 $b_2 > 0$ หมายความว่าเพศของผู้ที่อยู่ในวัยทำงาน ซึ่งผู้วิจัยคาดว่าน่าจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจที่จะซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิต เนื่องจากเพศชายเป็นผู้นำครอบครัว ซึ่งจะต้องสร้างความมั่นคงให้กับครอบครัว ดังนั้นสรุปได้ว่าเพศชายมีแนวโน้มในการทำประกันชีวิตมากกว่าเพศหญิง

สมมติฐานที่ 3 $b_3, b_4, b_5 > 0$ หมายความว่า อาชีพของแต่ละบุคคลจะนำไปสู่ความจำเป็นและความต้องการสินค้าและบริการที่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงคาดว่าผู้ที่ทำงานกับบริษัทเอกชนและทำธุรกิจส่วนตัว สามารถที่จะตัดสินใจซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิตมากกว่าผู้ที่ทำงานรับราชการ

หรือรัฐวิสาหกิจ เนื่องจากผู้ที่รับราชการหรือทำงานรัฐวิสาหกิจมีสวัสดิการทางด้านต่าง ๆ และมีความมั่นคงทางด้านการทำงานดีกว่าพนักงานบริษัทเอกชน แต่ยังคงมากกว่าอาชีพอื่น ๆ เพราะอาชีพอื่น ๆ นั้นรายได้ไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับผลผลิต ซึ่งอาจจะส่งผลให้มีการทำประกันชีวิตน้อยกว่าอาชีพอื่น ๆ ดังที่กล่าวมา ฉะนั้นจึงให้อาชีพอื่น ๆ เป็นฐานของอาชีพต่าง ๆ

สมมติฐานที่ 4 $b_6, b_7, b_8 > 0$ หมายความว่า การศึกษามีอิทธิพลในทางบวกต่อการตัดสินใจที่จะซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิตจากทฤษฎีพฤติกรรมผู้บริโภคและทฤษฎีวงจรชีวิต จะเห็นได้ว่าผู้ที่มีการศึกษาสูงและมีรายได้สูงมีแนวโน้มที่จะบริโภคผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพดีมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาดำเนินเนื่องจากมีความรู้ความเข้าใจถึงประโยชน์และผลประโยชน์ที่จะได้รับจากการหักลดหย่อนภาษี

ดังนั้นผู้วิจัยจึงคาดว่าผู้ที่มีการศึกษาสูงมีแนวโน้มที่จะตัดสินใจซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิตมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาดำ

สมมติฐานที่ 5 $b_9 > 0$ หมายความว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้ที่มีรายได้ที่อยู่ในวัยทำงานมีอิทธิพลในทางบวกต่อการตัดสินใจที่จะซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิต จากทฤษฎีรายได้เป็นปัจจัยทางเศรษฐศาสตร์ที่สำคัญที่มีผลต่อการออมและการทำประกันชีวิต โดยแนวโน้มในการทำประกันชีวิตจะแปรผันโดยตรงกับรายได้ เนื่องจากผู้ที่มีรายได้สูงมีโอกาสที่จะทำประกันชีวิตมากกว่าผู้ที่มีรายได้น้อย ดังนั้นจึง คาดว่าถ้าบุคคลมีรายได้มากก็มีแนวโน้มที่จะตัดสินใจซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิตมากกว่าผู้ที่มีรายได้น้อย

สมมติฐานที่ 6 $b_{10} > 0$ หมายความว่า การออมเงินถือว่าเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลในทางบวกต่อการที่จะตัดสินใจซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิต เพราะในช่วงระยะเวลาหนึ่งที่แนวโน้มอัตราดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง ทำให้การประกันชีวิตเป็นอีกทางเลือกหนึ่ง ของผู้มีเงินออมที่จะได้รับทั้งความคุ้มครองและอัตราผลตอบแทนที่คงที่ในระดับสูงกว่าการฝากเงินไว้กับธนาคาร ดังนั้นจึงคาดว่าถ้ามีการตัดสินใจที่จะซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิตมากขึ้น ส่งผลให้เงินออมในระบบของบริษัทประกันชีวิตมีมากขึ้น

สมมติฐานที่ 7 $b_{11} > 0$ หมายความว่า ภาษีเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลในทางบวกต่อการที่จะตัดสินใจซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิต เพราะมีนโยบายของภาครัฐที่เพิ่มค่าหักลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา สำหรับเบี้ยประกันชีวิต จาก 10,000.00 บาท เพิ่มขึ้นเป็น 50,000.00 บาท ต่อปี และภาษีที่จะนำมาหักลดหย่อนนี้จึงมีผลต่อการตัดสินใจเลือกรูปแบบการออมและการทำประกันชีวิต ดังนั้นจึงคาดได้ว่าการหักค่าลดหย่อนภาษีที่เพิ่มขึ้นมีผลต่อการตัดสินใจที่จะซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิตของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานมากขึ้นเพราะสามารถที่จะนำไปหักลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตอนสิ้นปีได้มากขึ้น

สมมติฐานที่ 8 $b_{12} > 0$ หมายความว่า การซื้อความคุ้มครองเพื่อให้กับตนเองหรือครอบครัวหรือบุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นปัจจัยด้านจิตวิทยาปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลในทางบวกต่อการที่จะตัดสินใจซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิตของผู้ที่อยู่ในวัยทำงาน จากแนวคิดเกี่ยวกับการเสี่ยงภัยการที่มีความเสี่ยงเกิดขึ้นซึ่งเป็นสถานการณ์ของความไม่แน่นอนเกี่ยวกับผลลัพธ์โดยเฉพาะในทางที่ไม่เป็นผลดี เช่น การตายก่อนวัยอันสมควร การทุพพลภาพและนอกจากนั้นการชราภาพก็ถือเป็นภัยประเภทหนึ่ง ซึ่งคนทั่วไปมองข้ามความคุ้มครองดังกล่าวไปอันเป็นผลเนื่องมาจากการขาดความรู้เกี่ยวกับเหตุการณ์ในอนาคตและความเป็นไปได้ของผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้น ดังนั้นจึงคาดได้ว่าผู้ที่จะตัดสินใจซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิตมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับกรรมธรรม์นั้นให้ความคุ้มครองมากหรือน้อยเพียงใดและตรงตามความต้องการของผู้ที่จะซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิตนั้น ๆ

จากสมมติฐานการศึกษาดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปทิศทางการความสัมพันธ์ระหว่างการตัดสินใจที่จะซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิตของผู้ที่อยู่ในวัยทำงานกับตัวแปรที่มีผลต่อการตัดสินใจได้ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ทิศทางความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่คาดว่าเป็นปัจจัยกำหนดการตัดสินใจ
ซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิต

ตัวแปรที่คาดว่าเป็นปัจจัยกำหนด	ทิศทางความสัมพันธ์ กับตัวแปรตาม
อายุของผู้ที่จะทำการตัดสินใจเลือกซื้อหรือไม่ซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิต (AGE)	-
เพศ (SEX)	+
ด้านรายได้ (INC)	+
ทางด้านอาชีพ (OCC)	+
การศึกษา (EDU)	+
การออมเงิน (SAV)	+
หักลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (TAX)	+
ความคุ้มครอง (COV)	+

ที่มา: จากข้อสมมติฐาน